

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 33.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366919920/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

svundne, evig elskede Melior, og hver Sommer har jeg med min Datter gjort en Valfart i den vide Verden, for atter at opsøge det fortryllede Feeland og min forsvundne Lyksalighed; men forgjæves... her kom Taarene den gamle Konge i Øinene og rørt greb han Guldharpen i sin Arm og sang:

»Hvor er du? skønne Avalun!
Mit tabte Paradiis!
Om dine gyldne Slotte kan
Jeg drømme til min sidste Stund,
Graahædet sjunger jeg din Priis. –
Hvor er du? skønne Avalun!
Mit tabte Paradiis!

Hvor er du? evig unge Brud!
Seer jeg dig aldrig meer?
Mit Øies Ild er slukket ud,
Om dig Guldlokken flager prud;
Men ei graahædet Ven du seer,
Og saae du mig, min Ungdoms Brud!
Du kjendte mig ei meer.»

Den gamle Konge tørrede en Taare af sit Øie og vedblev: »Saaledes gik jeg hver Sommer og sang min Kummer og mit Savn forgjæves ud i den vide Verden. Det var paa saadant en Valfart, jeg saa dig første gang, og jeg gav dig min Lykkeskilling, for at see hvorledes du vilde bruge den. Ved Hjelp af mit Tryllespeil kunde jeg stedse have Øie med dig, og da min Datter havde faaet dit Billede saa kjært, gav jeg hende Speilet, at hun kunde see dig saa ofte, hun vilde. Efter hvad hun har fortalt mig om dig, har jeg ingen Grund til at fortryde mit Venskab for dig. Uagtet du stedse har levet lystigt og halvgalt, har du dog stedse beholdt dit gode Hjerter, og at det sidder dig paa det rette Sted veed jeg. Men engang saae Mirza dig i et Vertshuus, da en Mand gik fra dig, som efter hendes Beskrivelse maa have været hiin lange magre Mand, som var Skyld i min Ulykke. Vogt dig for ham, min Søn! thi efter hvad min Datter kan see af Naturens Hemmeligheder, saa er denne Mand et Væsen, som hverken hører til Himmelen eller Jord, og med ham er det ikke værd at have Noget at skaffe.»